

عنوان مقاله:

ارزیابی تناسب اراضی و پتانسیل تولید تابشی- حرارتی چغندرقد به روش فائو در اراضی دانشکده کشاورزی لرستان و مقایسه آن با دشت سیلاخور

محل انتشار:

دوفصلنامه چغندرقد، دوره 27، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اکبر سهرابی - استادیار دانشکده کشاورزی- دانشگاه لرستان

محمدعلی چگینی - استادیار موسسه تحقیقات چغندرقد

خلاصه مقاله:

این تحقیق در اراضی دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان بین طول شرقی و عرض شمالی انجام گرفت. براساس اطلاعات نزدیک ترین ایستگاه هواشناسی سینوپتیک، منطقه مورد مطالعه، جزء اقلیم نیمه خشک می باشد. میانگین حداکثر درجه حرارت روزانه منطقه در تیرماه برابر با 5/29 و میانگین حداقل درجه حرارت روزانه در دی ماه 5/5 درجه سانتی گراد ثبت شده است. متوسط بارندگی منطقه 509 میلی متر در سال است. چهار نیمرخ شاهد از تعداد 30 نیمرخ حفر شده انتخاب گردید. خاک ها در دو رده اینسپتی سول و انتی سول قرار گرفتند و در مجموع چهار فامیل و 12 واحد اراضی خاک تشخیص داده شد. هدف از این تحقیق مقایسه ارزیابی کیفی تناسب اراضی و پتانسیل تولید تابشی- حرارتی به روش فائو در دو منطقه خرم آباد و دشت سیلاخور بود. نتایج نشان داد که پتانسیل تولید چغندرقد در خرم آباد برابر با 67590 کیلوگرم در هکتار و کلاس های تناسب اراضی به روش پارامتریک S2 و S3 می باشد. در صورتی که در دشت سیلاخور کلاس تناسب اراضی S2، S3 و Ns به دست آمد. محدودیت های اصلی خاک در خرم آباد شامل کربنات کلسیم، پستی و بلندی و سنگریزه است، در صورتی که در دشت سیلاخور زهکشی، پستی و بلندی، بافت خاک، سنگریزه، واکنش خاک و درصد سدیم تبادلی می باشند. بنابراین عملکرد کشاورزان می تواند با رفع محدودیت های قابل اصلاح خاک و ارتقاء مدیریت افزایش یابد. در این روش به جای نمونه برداری از کلیه پروفیلها از نیمرخ های انتخابی نمونه گیری کردند، لذا هزینه های آزمایش های شیمیایی، فیزیکی و مینرالوژیکی نمونه های خاک در این روش کمتر است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی اراضی، پتانسیل تولید تابشی - حرارتی، چغندرقد، روش فائو، روش پارامتریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/943931>

